

походи, известна е с разкола на църквите, станал уж около 1054 г. от н.е. и пак тогава се появява новата, реформистка „църква на Хилдебранд“ в Европа. Но не бива да мислим, че някакъв реален римски папа Григорий е бил евангелският Христос. Напротив, разказът за дейността на „папа Хилдебранд“ в Скалигеровата версия на историята на Италия е само фантомно отражение на реални евангелски събития от XII в. от н.е. (с изместването им надолу със сто години). И става дума не само за Италия, а най-вероятно за Новия Рим = Цариград = Йерусалим от същото време.

Ние разкрихме наслагването на библейската хроника Б върху част от Скалигеровия европейски летопис Е чрез прилагане на описаните по-горе емпирико-статистически методики. Ще покажем това наслагване с графики за обема, сравнявани с помощта на коефициента $p(X, Y)$. Ще разгледаме времеви интервал от 800 г. пр.н.е. до 1300 г. от н.е. в Скалигеровата история за Италия и Европа.

Като „летопис“ Х, който описва потока от събития в интервала от 800 г. пр.н.е. до 1300 г. от н.е., използвахме сбора от две фундаментални монографии, опрели се на „антични“ и средновековни документи със Скалигерово датирание. Това са книгата на Б. Низе „Очерк за римската история и изворознанието“ [579] и многотомният труд на Ф. Грегоровиус „История на град Рим през средните векове“ [196]. Книгата на Низе обхваща епохата уж от 800 г. пр.н.е. до 552 г. от н.е., а книгата на Грегоровиус – от 300 г. от н.е. до 1300 г. от н.е. Като „споихме“ тези две книги в общия за тях интервал от 300 до 552 г. от н.е., ние получихме окончателния „летопис Х“, обхванал времеви интервал от 2100 години – от 800 г. пр.н.е. до 1300 г. от н.е.

В този сборен текст Х има доста подробна хронологична скала и тя е, разбира се, Скалигеровата. Тя ни позволи да изчислим функцията на обема $vol X(T)$. За да изчислим функцията на обема за общия интервал от 300 до 552 г. от н.е., в който книгите на Низе и Грегоровиус съвпадат, взехме средното аритметично от годишните им обеми, за да не се ръководим само от едната книга, да направим двете книги равноправни.

„Летописът Х“ после бе разделен на отделни фрагменти $X(T)$, което ни даде възможността да изградим графика за обема на „главите“ $X(T)$ в целия интервал от 800 г. пр.н.е. до 1300 г. от н.е. с дължина 2100 години.

Нека сега да разгледаме Стария завет. Искаме да построим негова графика за обема на „главите“ и да я сравним с графиката на Скалигеровата европейска летопис Х. Затруднението идва оттам, че в Библията липсва достатъчно подробна времева скала. Но, както вече посочихме, Библията позволява еднозначно разделяне на „глави поколения“ Б(T), в които поредният номер T се променя от 1 до 218. Да разгледаме първите 137 „глави поколе-